

Худолей В.Ю., д.е.н., професор,
ректор ПВНЗ «МНТУ ім. академіка Ю. Бугая»
Пономаренко Т.В., д.е.н., професор,
ПВНЗ «МНТУ ім. академіка Ю. Бугая»

ХАРАКТЕРНІ РИСИ ПОТОЧНОГО СТАНУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ БАЗИС ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

Розглянуто необхідність застосування нових підходів для економічного обґрунтування концепції розвитку країни. Процеси глобалізації та підсилення міжнародної конкуренції стали об'єктивною передумовою зміни парадигми управління країною та її конкурентоспроможністю. Ефективним механізмом формування інноваційної політики на державному рівні є створення через сукупність стимулюючих заходів привабливої для високотехнологічного капіталу національної інноваційної екосистеми кластерного типу, яка стимулює розвиток нових галузей економіки та нових ринків.

Ключові слова: конкурентоспроможність, економічна безпека, інноваційна екосистема, інноваційний розвиток

Постановка проблеми. Провідна роль у визнанні економічної спроможності держави відводиться становленню та розвитку конкурентоспроможної національної економіки. Конкурентоспроможність національної економіки є головним пріоритетом розвитку, визначеним програмними документами багатьох країн. Для забезпечення конкурентоспроможності України на сучасному етапі розвитку необхідно впровадження зовсім нового стратегічного інструментарію, в т. ч. інноваційного розвитку.

Аналіз останніх публікацій. Питаннями зміцнення конкурентоспроможності як на державному, так і на регіональних рівнях досліджували відомі вчені – економісти, це Р. Фатхутдінов, Б. Губський, С. Мочерний, Ф.Павленко, В. Сизоненко, О. Рибаківа та ін.

Невирішені частини проблеми. Але не приділено достатньої уваги концептуальному базису забезпечення економічної безпеки та конкурентоспроможності економіки України на сучасному етапі розвитку.

Мета статті. Полягає в розгляді позицій зміцнення конкурентоспроможності національної економіки України в умовах переходу світової економіки до шостого технологічного укладу з використанням ефективної стратегії інноваційного розвитку.

Результати дослідження. Провідна роль у визнанні економічної спроможності держави відводиться становленню та розвитку конкурентоспроможної національної економіки. Конкурентоспроможність національної економіки є головним пріоритетом розвитку, визначеним програмними документами багатьох країн.

Відповідно до даних, опублікованих «The Global Competitiveness Report, 2017-2018» [1], загальний індекс конкурентоспроможності України становить 4,11 і відповідає 81-й позиції в рейтингу серед 137 країн. Низький показник актуалізує проблему формування конкурентоспроможної національної економіки [2].

Для успішної адаптації наявного в світовій практиці досвіду побудови стратегій інтенсивного економічного розвитку необхідно враховувати особливості економічного устрою, який сформувався в Україні за останні 27 років, і стан справ у ключових сферах економіки держави.

Для України, не зважаючи на зміни, що відбуваються після підписання Угоди про Асоціацію з ЄС (більше тисячі на законодавчому рівні), як і раніше характерні:

- «сировинна економіка», де значну частину експорту складають сировина й матеріали з низькою доданою вартістю;
- олігархічний і монополізований корупційний устрій, який блокує розвиток ринкових механізмів, конкуренції, формування середнього класу та зростання попиту на внутрішньому ринку;
- значні масштаби міграції населення, передусім – трудової, у зв'язку з високим диференціалом заробітної платні між Україною і більш розвинутими країнами, а також виїздом молоді для навчання за кордон;
- загальна демографічна криза через низьку якість життя, високий рівень бідності та погіршення доступності медичного обслуговування;
- вузький внутрішній ринок;
- високий рівень енергоємності економіки, неефективна структура енергетичного балансу країни, штучно завищені монополіні ціни на енергоресурси, у тому числі для населення [3];
- втрата попереднього науково-виробничого потенціалу в машинобудуванні;
- недосконале управління державними фінансами, суттєвий рівень девальвації національних грошей та інфляції;
- невиконання банківською системою функцій інституту кредитування економіки, оптимального перерозподілу капіталу між секторами та підтримки високотехнологічних та інноваційних компаній [4];
- значний дефіцит торговельного балансу, висока імпортозалежність;
- низький рівень міжнародних валютних резервів, надмірний обсяг зовнішнього боргу;
- перевантажена система оподаткування.

Перелічені вище явища є ознаками структурної слабкості та низької конкурентоздатності національної економіки України, економічну нестійкість та незадовільний рівень економічної безпеки країни.

Нещодавно відоме авторитетне видання «Шпігель» [5] оприлюднило результати досліджень, ініційованих фракціями «лівих» і «зелених» зі скандинавських країн у Європарламенті. Зазначені результати свідчать: державний бюджет України недоотримує 750 млн. євро на рік тільки через ухилення від сплати податків компаніями, що видобувають залізну руду. Дослідження ініційоване у зв'язку з тим,

що, починаючи з 2014 року, Євросоюз надав Україні фінансову допомогу в розмірі 11 млрд. євро.

Найпоширенішим методом ухилення від сплати податків є встановлення так званої трансфертної ціни: компанії з країни з високим податковим навантаженням, наприклад з України, продають свою продукцію в підрозділи тієї ж компанії або в афілійовані структури, розташовані в країнах з більш ліберальною податковою системою, за ціною нижчою за ринкову. Як стає зрозуміло зі статті, цифра 750 млн.євро отримана експертами шляхом екстраполяції даних про експорт з України залізної руди, яка, на їхню думку, недооцінена мінімум на 20%. Важливо, що видобуток залізних руд є першою сходинкою у вертикально інтегрованих технологічних ланцюжках з виробництва й реалізації різних видів і типів металопродукції на експорт. На відміну від креативних бізнесів «з нуля», цей бізнес, як і бізнеси, побудовані на використанні інших видів природних ресурсів в Україні, більшою мірою монополізований і афілійований з чиновниками, політиками й олігархами.

Можливість успішного застосування алгоритму мінімізації податків великими промисловими корпораціями в Україні зумовлена викривленням класичної суті ринкових механізмів і механізмів державного регулювання. В порушення фундаментальних основ класичної ринкової економіки – принципу поділу суб'єктів ринку на тих, хто створює правове поле для ведення бізнесу, і тих, хто в рамках цього поля діє, влада в Україні стала додатковим потужним бізнес-активом олігархів.

Крім цього, суттєвою проблемою економіки України є надмірно навантажена податкова система: де-факто діє 61 податок та квазі податковий платіж [6]. Податкова система потребує модернізації в напрямках: підсилення її логічності; переходу до диджитал - адміністрування; підвищення стимулюючої ролі податків для структурної трансформації економіки в інноваційну та перерозподілу капіталу зі сфери надмірного споживання до сфери інвестицій.

В контексті вдосконалення податкової системи та боротьби з корупцією, у в українських політичних колах розгорнулася активна дискусія навколо ідеї скасування податку на додану вартість (ПДВ) з метою виключення корупційної складової. З нашої точки зору, ПДВ дійсно генерує корупцію, за рахунок того, що згідно діючого законодавства сума коштів, які можуть бути повернені суб'єктам підприємницької діяльності із Державного бюджету у вигляді відшкодування, є принципово не обмеженою, що дозволяє корупціонерам відшкодувати величезні суми, збудувавши корупційний ланцюжок будь-якого розміру.

Ще один суттєвий недолік ПДВ полягає в тому, що за своєю сутністю цей податок гірше сумісний з особливостями постіндустріальної економіки. Традиційно він застосовується при індустріальному устрої на характерних довгих виробничих ланцюжках з низькою доданою вартістю на кожній ланці. Але в умовах насичення ринку «інтелектуальними продуктами», у структурі вартості яких до 90% займає додана вартість, а у витратах – до 90% заробітна плата, застосування цього податку створює загрозу еміграції найбільш перспективних і корисних для розвитку

інноваційної економіки компаній з України до більш комфортних податкових юрисдикцій, що й сталося в Європі протягом останніх 30-40 років.

В той же час, при всіх недоліках ПДВ, навіть беручи до уваги той факт, що країни Євросоюзу також фіксують факти ухилення від сплати цього податку на своїй території, скасування ПДВ в Україні найближчим часом, враховуючи вимоги Директиви ЄС №112, буде, скоріш за все, сприйнято європейською спільнотою як відхилення України від курсу на євроінтеграцію. Потрібні серйозні аргументи на підтримку цієї ідеї, засновані на глибокому аналізі наслідків і очікуваних ефектів. Потрібно зауважити також, що найбільші економіки світу, такі, як країни Перської затоки й Китай, у недавньому минулому ввели ПДВ.

Крім того, частина українських реформаторів схиляється також до відміни діючого в країні Єдиного соціального податку (ЄСП). Проте, саме цей податок є одним з основних джерел виплати пенсій населенню України. Отже, скасування ЄСП призведе до зростання дефіциту Пенсійного фонду, який за даними проекту Державного бюджету України на 2019 р. [7] становитиме 166 млрд.грн. або 5 млрд.євро.

Безумовно, скасування ПДВ та ЄСП і заміна цих податків на податок з продажів має потенціал значного спрощення системи в цілому, але в українських економічних реаліях, коли за розрахунками експертів МВФ 43% ВВП країни знаходиться в «тіні», ця заміна створює ризик обвалення бюджетної системи в короткостроковій перспективі, оскільки надходження податку з продажів можуть виявитися вкрай незначними. В параметрах проекту Державного бюджету України на 2019 рік скасування ПДВ утворить «діру» в бюджеті на суму 434 млрд.грн. (13,3 млрд.євро) або 43% сукупного доходу країни. Як слідство, виникне необхідність пошуку потенційних джерел компенсації втрат. Тому, достатньою підставою для зміни концепції податкової системи в Україні є вичерпання наявного потенціалу модернізації діючої системи у напрямку подолання її суттєвих недоліків в обчисленні податків та їх адмініструванні.

Перспективним елементом вдосконаленої податкової системи видається податок на споживання, широко поширений в світовій практиці та такий, що дозволяє контролювати рівень доходів, в тому числі корупційних, і розраховується за вищою ставкою - для «понад» споживання і більш низькою – при використанні отриманих доходів для виживання і інвестицій.

Що ж до визначення шляхів подолання корупції в Україні, то логічно використати досвід країн, які досягли успіху в цьому напрямку і продемонстрували, що масштаби цього явища мінімізуються за рахунок забезпечення: невідворотності покарання корупціонерів, тотальної діджиталізації процесів управління і ліквідації атавістичних державних структур. В інших умовах, будь-який інструмент «в руках» чиновника, мотивованого на особисте збагачення в незаконний спосіб, може стати інструментом корупції.

Загалом, модернізація системи оподаткування в Україні має суттєвий економічний потенціал детінізації, подолання корупції та покращення економічного стану країни, в тому числі у сфері публічних фінансів.

З огляду на те, що основним фінансовим документом в системі короткострокового планування є Державний бюджет країни, аналіз його параметрів дозволяє робити висновки про пріоритетні напрямки соціально-економічної політики. Отже, попередній аналіз витратної частини проекту Державного бюджету України на 2019 р., на жаль, не дозволяє назвати цей бюджет бюджетом «розвитку», радше – бюджетом «виборів». У порівнянні з поточним роком, в проекті Державного Бюджету України на 2019 р. передбачене:

- збільшення бюджету витрат на безпеку, які становитимуть 5,3% від планових витрат; причому темп приросту витрат на оборону і утримання Міністерства внутрішніх справ України вище запланованого темпу зростання економіки Держави;
- фінансування виборів президента (2,35 млрд. грн. або 71,8 млн. євро) і до парламенту України (1,95 млрд. грн. або 59,6 млн.євро);
- скорочення на 16 млрд.грн. (488,7 млн.євро) субсидування спожитих населенням енергоресурсів при зміні форми на монетарну;
- виділення 287 млн. грн. (8,8 млн.євро) на фінансування антикорупційного суду.

Попередній аналіз вказує на те, що при запланованому дефіциті Державного бюджету на 2019 рік (2,2%) та запропонованому розподілі доходів між статтями витрат, ймовірність «сплеску» розвитку реального сектору економіки та суттєвих змін якості її структури в напрямку зростання частки галузей з високою доданою вартістю, утому числі Н - технологій, залишається мінімальною.

Це невтішний сигнал, який свідчить про низьку когерентність між задекларованими цілями сталого розвитку України та головним поточним інструментом їх досягнення. Зміцнення конкурентоспроможності без ресурсної підтримки інноваційних засад розвитку реального сектору економіки практично неможливе. Відсутність фінансового забезпечення створює загрози неналежного використання потенціалу укріплення економічної безпеки країни та консервування низьких конкурентних позицій України на світових ринках в умовах сучасного техноглобалізму.

Забезпечення оптимістичних перспектив можливо за наявності економічно обґрунтованої концепції, яка би передбачала: вдосконалення структурних характеристик економіки за рахунок стимулювання розвитку інноваційної складової; покращення місця України в міжнародному поділі праці; підвищення рівня ресурсної незалежності; збільшення обсягу інвестицій в модернізацію; удосконалення кредитно – грошової політики; відновлення стану довкілля, покращення якості життя населення та рівня його соціальної захищеності.

Сьогодні, для економічного обґрунтування концепції розвитку країни окрім використання існуючого у світовій практиці інструментарію стратегічного аналізу, необхідні нові підходи. Процеси глобалізації та підсилення міжнародної конкуренції стали об'єктивною передумовою зміни парадигми управління країною та її конкурентоспроможністю.

Як свідчить досвід розвинутих країн, ефективним механізмом формування інноваційної політики на державному рівні є створення через сукупність стимулюючих заходів привабливої для високотехнологічного капіталу національної інноваційної

екосистеми кластерного типу, яка стимулює розвиток нових галузей економіки та нових ринків.

Технологічні кластери у формі наукових та інноваційних парків і технополісів формують певну систему створення, розвитку й поширення нових знань та технологій, запровадження їх у виробництво і просування конкурентоспроможних продуктів на світових ринках. Найбільш значущим в методологічному плані програмним документом з кластерної політики є «Європейський кластерний Меморандум» від 21.01.2008 р. В ньому визначені суть і значення кластерів в інноваційному розвитку економіки та сформульовані основні завдання кластерної політики, яка, в адаптованому вигляді, може бути застосована в Україні.

Наприклад, за даними ING Bank в 2017 році Україна увійшла в перелік 73 країн з сприятливою startup - екосистемою. Очевидним наслідком цього є стрімкий розвиток FinTech на базі поєднання технологічного та фінансового секторів української економіки з метою створення інноваційних продуктів в широкому спектрі напрямків: починаючи з грошових переказів та управління фінансами і закінчуючи blockchain та криптовалютами. Подальший розвиток цих технологій потребує якісної регуляторної підтримки з боку Держави.

Крім прямого ефекту, розвиток галузі FinTech гарантує суттєвий синергетичний ефект: наприклад стимулює подальший розвиток ринку електронної комерції, обсяг якого в Україні в 2018 році, за даними компанії EVO [8], досягне 65 млрд.грн. (1,98млрд.євро). Таким чином, впровадження комплексної програми розвитку фінансового сектору України суттєво збільшить шанси на лідерство в цьому сегменті світового ринку з усіма позитивними похідними наслідками.

Крім того, розуміння факту, що рівень конкурентоспроможності має безпосередній зв'язок із самодостатністю України в окремих економічних сферах, наприклад в енергетиці, приводить до висновку, що здобуття енергетичної незалежності та підвищення енергоефективності - це шлях до зміцнення економіки. У зв'язку з цим, підтримка належного темпу реформування енергетичної сфери в напрямках імплементації Третього та Четвертого енергетичних пакетів Євросоюзу є запорукою як успішної євроінтеграції, так і підвищення рівня національної безпеки.

Важливим вбачається запровадження ефективного механізму стимулювання енергогенеруючих підприємств до виконання заходів з охорони довкілля у зв'язку з вкрай незадовільним його станом на більшості території України. Одним із дієвих механізмів стимулювання суттєвого зменшення тиску на довкілля може бути гармонізація ставки податку за викиди двоокису вуглецю в атмосферне повітря з її рівнем і країнах Євросоюзу. У відповідності до Податкового кодексу України станом на 01.01.2018 ставка цього податку становить 0,41 грн./т (0,01 євро/т) [9], в той час, коли за даними World Bank Group поточному в 2018 році її значення дорівнює: 101 євро/ на 1 т CO₂ – в Швейцарії, 55 – у Франції, 2 – в Естонії [10].

Одним з потужних драйверів розвитку економіки України може стати ефективне використання транзитного потенціалу країни. Враховуючи, що через Україну проходить ряд міжнародних транспортних коридорів, виглядає як необхідне,

приведення транспортної інфраструктури у відповідність до європейських вимог та стимулювання реалізації транспортно-логістичних проектів.

Формування ефективної стратегії інноваційного розвитку неможливе без вирішення «земельного питання». Сфері використання сільськогосподарських земель в Україні притаманні:

- нерегульованість питань землеустрою, високий рівень тіньового обігу та неоптимальна модель ринку землі;
- концентрація землі сільськогосподарського призначення на великих аграрних підприємствах;
- неефективне використання земельного фонду;
- сировинна спрямованість експорту виробництва сільгосппродукції.

Все вищезазначене не сприяє продовольчій безпеці України та не відповідає життєвим інтересам більшої частини українського суспільства. При розбудові аграрного сектору в Україні доцільно спиратися на вдалий досвід країн Західної Європи, де сільське господарство побудовано переважно на фермерських господарствах, становлення і розвиток яких базувався на суттєвій державній підтримці, доступі до інвестиційних програм та механізмах банківського кредитування сільськогосподарського виробництва.

Висновки. Таким чином, зміцнення конкурентоспроможності національної економіки України в умовах переходу світової економіки до шостого технологічного укладу та інтенсивного розгортання четвертої промислової революції можливе за рахунок створення національної інноваційної екосистеми на базі використання ефективної стратегії інноваційного розвитку.

Література.

1. The Global Competitiveness Report 2017-2018 // World Economic Forum. – [Електронний ресурс] .- Режим доступу: <http://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report>.
2. Ponomarenko T., Prokopenko O. Formation of the investment Environment in Ukraine in the context of European Integration: an example of Poland // Ponomarenko T., Prokopenko O. – Investment Management and Financial Innovations. – 2018. – №15 (1). – pp. 361-373.
3. Ponomarenko T., Khudoley V. Energy Efficiency as a part of energy Trilemma // Ponomarenko T., Khudoley V. – Scientific Bulletin of Polisia. – 2018. – №1(13). – pp. 202-208.
4. Ponomarenko T., Kaminska T. Bank Security of Ukraine: Present Level and Ways of its Improvement // Ponomarenko T., Kaminska T. – Banks & Bank Systems. – 2018. - №13(2). – pp.77-88.
5. Der Spiegel Online. – 2018. – 23.Oktober. – Access regim: www.spiegel.de.
6. Тимошенко Ю.В. Новий економічний курс України. Стратегія розвитку // Тимошенко Ю.В., Ломакович В.А. – 2018. – С.128. – [Електронний ресурс] .- Режим доступу://nku.com.ua/wp-content/themes/nku/img/NKU_book.pdf.
7. Проект Закону «Про Державний бюджет України на 2019 рік» . – 2018. – №9000 від 15.09. [Електронний ресурс] .- Режим доступу: www.rada.gov.ua.
8. Сайт компанії EVO [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://evo.com.ua/evo-company/>.
9. Податковий Кодекс України в редакції від 04.10.2018., п.243.4. [Електронний ресурс] .- Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/main/2755-17.

10. Global Economic Prospects. International Bank for Reconstruction and Development -2017.- Washington [Elektronnyi resurs]. - Режим доступа: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/>

References.

1. The Global Competitiveness Report 2017-2018 // World Economic Forum. – [Elektronnyi resurs] .- Rezhym dostupa: <http://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report>. (in Ukrainian)
2. Ponomarenko T., Prokopenko O. (2018) Formation of the investment Environment in Ukraine in the context of European Integration: an example of Poland // Ponomarenko T., Prokopenko O. – Investment Management and Financial Innovations. – №15 (1). – S.361-373 (in Ukrainian)
3. Ponomarenko T., Khudoley V. (2018) Energy Efficiency as a part of energy Trilemma // Ponomarenko T., Khudoley V. – Scientific Bulletin of Polisia. – №1(13). – S. 202-208. (in Ukrainian)
4. Ponomarenko T., Kaminska T. (2018) Bank Security of Ukraine: Present Level and Ways of its Improvement // Ponomarenko T., Kaminska T. – Banks & Bank Systems.– №13(2). – S.77-88. (in Ukrainian)
5. Der Spiegel Online. – 2018. – 23.Oktober. – Access regim: www.spiegel.de. (in Ukrainian)
6. Tymoshenko Yu.V. (2018) Novyi ekonomichnyi kurs Ukrainy. Stratehiia rozvytku // Tymoshenko Yu.V., Lomakovych V.A. – S.128. – [Elektronnyi resurs] .- Rezhym dostupa: nku.com.ua/wp-content/themes/nku/img/NKU_book.pdf. (in Ukrainian)
7. Проект Закону «Про Державний бюджет України на 2019 рік» . – 2018. – №9000 від 15.09.[Elektronnyi resurs] .- Режим доступа: www.rada.gov.ua (in Ukrainian)
8. Sait kompaniy EVO [Elektronnyi resurs]. - Rezhym dostupa: <https://evo.company.ua/evo-company/>(in Ukrainian)
9. Podatkovy Kodeks Ukrainy v redaktsii vid 04.10.2018., p.243.4. [Elektronnyi resurs] .- Rezhym dostupa: zakon.rada.gov.ua/laws/main/2755-17. (in Ukrainian)
10. Global Economic Prospects. International Bank for Reconstruction and Development -2017.- Washington [Elektronnyi resurs]. - Rezhym dostupa: <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/> (in United States of America)

Худолей В.Ю., д.э.н., профессор, ректор
ЧВУЗ «МНТУ» им. академика Ю.Бугая
Пономаренко Т.В., д.э.н., профессор
ЧВУЗ «МНТУ» им. академика Ю.Бугая

ХАРАКТЕРНЫЕ ЧЕРТЫ ТЕКУЩЕГО СОСТОЯНИЯ ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ И КОНЦЕПТУАЛЬНЫЙ БАЗИС ОБЕСПЕЧЕНИЯ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ И КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ

Рассмотрена необходимость применения новых подходов для экономического обоснования концепции развития страны. Процессы глобализации и усиления международной конкуренции стали объективной предпосылкой изменения парадигмы управления страной и ее конкурентоспособностью. Эффективным механизмом формирования инновационной политики на государственном уровне является создание при помощи стимулирующих мероприятий привлекательной для высокотехнологичного капитала национальной инновационной экосистемы кластерного типа, которая стимулирует развитие новых отраслей экономики и новых рынков.

Ключевые слова: конкурентоспособность, экономическая безопасность, инновационная экосистема, инновационное развитие

V. Khudoliy, Doctor of Science (Economics), professor, rector
Academician Yuriy Bugay International Scientific and Technical University
T. Ponomarenko, Doctor of Science (Economics), professor
Academician Yuriy Bugay International Scientific and Technical University

SPECIFIC FEATURES OF CURRENT ECONOMIC STATUS OF UKRAINE AND CONCEPTUAL BASIS FOR ENSURING ITS ECONOMIC SECURITY AND COMPETITIVENESS

The article considers the necessity of applying new approaches to the economic evaluation of the country's development concept. The processes of globalization and strengthening of international competition became an objective pre-condition for a paradigm change of governing the state and its competitiveness. The effective mechanism of innovative policy formation at the state level is the establishing attractive for the hi-tech capital national innovative cluster type ecosystem that stimulates the development of new branches of economy and new markets via various promotional measures.

A leading role in economic feasibility recognition of the state is its developed national competitive economy. To ensure Ukraine's competitiveness at present stage of its development, it is required to introduce some new strategic tools including innovative development.

For the successful adaptation of intensive economic development strategies, the world practices as well as the peculiarities of Ukraine's economic situation for the past 27 years and the state of businesses in the key spheres of economy are to be considered.

Strengthening of competitiveness without financial support of innovative development principles viable for a specific sector of economy is practically impossible. A lack of financial support creates the threats for the improper use of the country's potential in terms of strengthening its economic security and holding subzero competitive positions at the world markets under the present conditions of techno-globalism.

The optimistic prospects are possible if an economically viable concept provides for: the improvement of structural description of the economy due to stimulation of innovative constituent development; the improvement of Ukraine's position in terms of the international division of labor; a higher level of resource independence; a greater number of investments in modernization; the improvement of monetary policy; life quality and expectancy improvement considering current environmental issues.

Keywords: competitiveness, economic security, innovative ecosystem, innovative development